

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 29Pc/33/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3825204230
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štefčík
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2025:3825204230.2

Uznesenie

29Pc/33/2025

Okresný súd Prievidza vo veci navrhovateľa - oprávneného A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. E. XXX/XX proti povinnému F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, o zvýšenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

29Pc/33/2025

Súd schvaľuje zmier účastníkov v tomto znení:

Vyživovacia povinnosť povinného k navrhovateľovi sa s účinnosťou od 01.01.2026 zvyšuje zo sumy 100 € mesačne na sumu 170 € mesačne, ktorú je povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa.

Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Partizánske zo dňa 24.01.2017 č.k. 5P/8/2016 – 48 vo výroku o vyživovacej povinnosti povinného k navrhovateľovi.

odôvodnenie:

29Pc/33/2025

- (1) Navrhovateľ sa podaným návrhom proti povinnému domáha zvýšenia vyživovacej povinnosti.
- (2) Na pojednávaní dňa 08.12.2025 navrhli účastníci vo veci schváliť zmier.
- (3) Podľa čl. 3 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“) ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa toho ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.
- (4) Podľa § 2 ods. 1, ods. 2 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len "účastník") a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.
- (5) Podľa § 62 ods. 1, ods. 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZR“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.
- (6) Podľa § 65 ods. 3 ZR výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.
- (7) Podľa § 78 ods. 1 ZR dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.
- (8) Podľa § 148 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) Žalobca a žalovaný môžu uzavrieť zmier. O uzavretie zmiernu sa má súd vždy pokúsiť. Súd rozhodne o tom, či uzavretý zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.
- (9) V posudzovanej veci ide v čase rozhodovania súdu o osobitný typ mimosporového konania – konanie o výživnom na plnoleté dieťa. Takýto typ konania môže začať len na návrh. V každom konaní sa súd má

pokúsiť o zmierné riešenie veci (či už sporu alebo veci v nesporovom konaní). V konaní o vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa nie je osobitne upravená možnosť schválenia navrhnutého zmiernu. Ani v inom mimosporovom konaní takáto možnosť nie je. Určitou formou zmierného riešenia je však dohoda rodičov o vyživovacej povinnosti v zmysle § 65 ods. 1 ZR. Táto sa však týka len vyživovacej povinnosti k maloletým deťom. Bolo by však nelogické a v rozpore s účelom celého súdneho konania, ak by nemali účastníci v konaní o výživnom na plnoleté dieťa rovnakú možnosť dohodnúť sa o výške vyživovacej povinnosti, ako je to pri deťoch maloletých. V takom prípade má súd možnosť a povinnosť postupovať podľa ustanovenia § 148 ods. 1 a ods. 2 CSP, a to s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 1, ods. 2 CMP. Keďže CMP nemá ustanovenie o možnosti schválenia zmiernu (v zásade upravuje nesporové konania, hoci niektoré z nich, respektíve niektoré časti niektorých konaní podľa tohto procesného predpisu môžu mať quasi aj sporový charakter), hoci výklad zákona o rodine, ktorý si osvojil súd, pripúšťa dohodu o vyživovacej povinnosti aj v prípade výživného na plnoleté dieťa, je potrebné aplikovať ustanovenia CSP, a to aj s poukazom na čl. 3 ods. 1 CMP, podľa ktorého v prípade, ak sa vec nedá prejednať na základe výslovného ustanovenia zákona, má sa vec posúdiť podľa iného ustanovenia CMP alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. To je v tomto prípade ustanovenie § 148 CSP.

(10) Preto súd skúmal len, či dohoda, ktorú navrhli účastníci schváliť v podobe zmiernu, nie je v rozpore so všeobecnými právnymi predpismi a to, či táto dohoda pokrýva celý predmet súdneho konania. Medzi účastníkmi nebol žiaden spor o tom, že oprávnený - navrhovateľ je dieťaťom povinného. Spor nebol ani o tom, že vyživovacia povinnosť povinného k navrhovateľovi naďalej trvá a že došlo od ostatnej úpravy vyživovacej povinnosti k podstatnej zmene pomerov. Účastníci sa dohodli, že zmene pomerov bude zodpovedať zvýšenie vyživovacej povinnosti povinného na 170 € mesačne, pričom túto dohodu potvrdili aj podpismi v návrhu na schválenie zmiernu. Preto súd dospel k záveru, že ich zmier nie je v rozpore so žiadnym ustanovením všeobecne záväzných právnych predpisov, osobitne nie je v rozpore s ustanoveniami § 62 až § 78 zákona o rodine a zároveň pokrýva aj celý predmet konania, ktorým bolo zvýšenie vyživovacej povinnosti k navrhovateľovi. Z uvedených dôvodov súd zmier účastníkov v navrhnutom znení schválil, pričom formou rozhodnutia je uznesenie (s poukazom na § 398 CSP, ktorý hovorí o uznesení o schválení zmiernu).

Poučenie:

29Pc/33/2025

Proti tomuto uzneseniu odvolanie prípustné nie je.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.